

[Undervisningsministeren.]

af undervisningen i 6. og 7. skoleår, som i de enkelte tilfælde måtte være nødvendige af hensyn til børnenes adgang til fortsat undervisning.“

Derved har ministeriet åbnet vejen for, at man i kommuner, der ikke er i stand til selv at klare lovens krav i en overgangstid, kan sende de børn, som under den hidtidige skoleordning skønnedes egnede til optagelse i 1. eksamensmellemskoleklasse i skoleåret 1959-60, til en anden skole, hvor de kan modtage den forud for eksamensundervisningen nødvendige forberedende undervisning i fremmede sprog. En ordning kommunerne imellem vil på de pågældende steder blive truffet, eventuelt med bistand af skoledirektion eller ministeriet.

På baggrund af disse bestemmelser mener jeg, det med rette kan siges, at der fra ministeriets side er gjort, hvad der er muligt, for at overgangen til den nye lov, for så vidt angår 6. hovedskoleår, kan løses på tilfredsstillende måde, og jeg tror ikke, at overgangen ville blive væsentlig lettere, selv om lovens ikrafttræden udsattes et år.

Et andet problem, der har været stærkt diskuteret, er de retningslinjer, hvorefter delingen ved de store skoler skal foregå, og der er peget på de vanskeligheder, der knytter sig dertil.

Det kan vist være rimeligt først at minde om, at vi, da vi havde mellemskoleprøven, hvert eneste år blev gjort opmærksom på de ulemper, denne prøve medførte. Jeg erindrer da ganske tydeligt, hvordan man fra offentlighedens og forældrenes side drog til felts imod mellemskoleprøven, og hvor ofte har vi ikke set skildringer af den nervøsitæt og uro, der greb forældre og børn i 5. skoleår, det skoleår, der afsluttedes med optagelsesprøven. Jeg tror, det var en udbredt opfattelse i befolkningen — jeg modtog i hvert fald mange tilkendegivelser, som tydede derpå — at man ikke efter vedtagelsen af en ny lov fortsat kunne forsvare at afholde optagelsesprøve til mellemskolen efter det gamle mønster.

Det er klart, at man må regne med, at der også i fremtiden vil være problemer i forbindelse med delingen. Men der er i gennemførelsescirkulæret givet tydelige anvisninger på at mildne forholdene omkring delingen.

For det første er det grundlag, hvorpå delingen finder sted, ændret derhen, at det ikke længere beror på en enkelt eller to dages prøver, men på skolens skøn, bygget på iagttagelsen og vurderingen af børnenes indsats gennem det daglige skolearbejde.

At der i bedømmelsen indgår udfaldet af nogle skriftlige prøver, som afholdes i løbet af 5. skoleår, rokker ikke ved det centrale, at det er skolens almindelige skøn, der er det afgørende.

Endvidere kan det i forbindelse med en omtale af delingen være nyttigt at erindre sig, at det, der sker ved udgangen af 5. skoleår, ikke er en deling mellem på den ene side eksamensklasser og på den anden side ikke-eksamensklasser, således som det hidtil har været tilfældet. Jeg vil gerne fastslå, hvad mange er tilbøjelige til at overse, at 6. og 7. klasse ikke er eksamensklasser. Der er ved afslutningen af 5. skoleår tale om en hensigtsmæssighedsordning, hvorved man på de større skoler kan tilvejebringe en vis ensartethed med hensyn til elevernes boglige forudsætninger, men der ligger ikke ved delingen her nogen afgørelse af, hvorvidt børnene efter 7. skoleårs afslutning skal fortsætte i den ene eller den anden afdeling ved skolen.

Når det er blevet hævdet, at man ved en udsættelse ville have mulighed for at sige mere om, hvad børnene og forældrene kunne vente sig af den linje, der sigter mod 8.-9. klasse, vil jeg gerne pege på lovens bestemmelser om denne skoleafdelings indhold. Der er ingen tvivl om hovedlinjen. Man vil i bestemmelserne om indholdet af undervisningen i 7., 8. og 9. klasse finde en klar markering af det samarbejde mellem skole og erhverv, som tiden og udviklingen kræver.

Det er læseplansudvalgets opgave at drøfte med repræsentanter for erhvervslivet — arbejdsgivere og fagforbund — hvilket stof man skal drage ind i undervisningen, og jeg føler mig overbevist om, at man i god tid, før man skal påbegynde undervisningen i 8. klasse efter de i loven givne retningslinjer, vil have disse retningslinjer fastlagt, således at egnet undervisningsmateriale vil kunne være fremme. Jeg finder i denne forbindelse anledning til at udtrykke min varme påskønnelse af den positive indstilling, arbejdsmarkedets to parter, arbejds-